

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010799
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010799.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča v trestnej veci obžalovaného J. X., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U. R., H. ulica č. XXX/XX, okres Dunajská Streda, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.03.2020, č. k. 4T/111/2019-713, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. X. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.03.2020, č. k. 4T/111/2019-713 bol obžalovaný J. X. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný J. X. si dňa 15.04.2019 na presne nezistenom mieste v Podunajských Biskupiciach v Bratislave v presne nezistenom čase neoprávnene kúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby omamné a psychotropné látky za sumu 20,- € a následne sa vlakom presunul do S. G. k Z. Y., ku ktorej prišiel dňa 15.04.2019 v čase okolo 21.00 hod. a ktorá mu neoprávnene predala metamfetamín (pervitín) v sume 750,- €, a následne po tom ako z tohto bytu odchádzal bol zadržaný príslušníkmi polície, ktorí voči nemu použili donucovacie prostriedky, pričom sa snažil roztrhnúť plastový sáčok, ktorého obsah sa rozsypal na zem a ktorý bol následne zaistený ohliadkou miesta nálezu a tento bol podrobený znaleckému skúmaniu na KEÚ PZ v Bratislave, pričom na základe Znaleckého posudku KEÚ PZ BA pod sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP- 2019/5137 bolo zistené, že

- roztrhané plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu (pervitín) v celkovom množstve 3299 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 64,4% hmotnostných, ktorý obsahuje 212 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 53 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- béžový kryštalický materiál s obsahom nečistôt s hmotnosťou 12,10 g a s hmotnosťou po separácii nečistôt 11,72 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 61,9% hmotnostných, ktorý obsahuje 7252 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 181 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- béžový kryštalický materiál s obsahom nečistôt s hmotnosťou 12,08 g a s hmotnosťou po separácii nečistôt 12,04 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej

látky 63,1 % hmotnostných, ktorý obsahuje 7598 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 190 bežným jednotlivým dávkam drogy,

pričom metamfetamín (pervitín) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom hodnota 1 gramu psychotropnej látky metamfetamín v 2. štvrtroku 2018 v Trnavskom kraji je 25,00 € až 50,00 €, čo po prepočte k množstvu zaistenej látky predstavuje sumu najmenej 646,47 €, pričom uvedený skutok obvinený spáchal po tom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 1 T/87/14 zo dňa 20.04.2015 s poukazom na rozsudok Krajského súdu Bratislava 2To/71/15 zo dňa 06.08.2015 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a po tom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 3T/29/11 zo dňa 17.05.2016, právoplatný dňa 19.05.2016 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na nepodmienečný trest v trvaní 3 roky 4 mesiace.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písmeno d), ods. 4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd prvého stupňa obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému okresný súd uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to: stopa č. 4 čierny obal s materiálom, stopa č. 3 digitálna váha čiernej farby nezistenej značky.

V dôsledku vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný, okresný súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Okresný súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu vo výroku napadnutého rozsudku. V dôsledku prijatia vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, okresný súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom oparení.

Z odpisu registra trestov okresný súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti deväťkrát súdne trestaný hlavne pre majetkové trestné činy a v troch prípadoch pre trestné činy drogového charakteru, pričom niektoré jeho predchádzajúce odsúdenia boli zahladené. Trestný zákon za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona stanovuje trest odňatia slobody vo výmere od 10 rokov do 15 rokov. Na strane obžalovaného súd prvého stupňa vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchanému skutku a svoje konanie oľutoval. Taktiež na strane obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže v minulosti už bol viackrát súdne trestaný. Na základe tejto skutočnosti okresný súd zistil rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pre použitie § 38 ods. 2 Trestného zákona. Vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie oľutoval s poukazom na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017, R44/2017, keďže vyhlásenie o vine obžalovaného je neodvolateľné, súd prvého stupňa pri uložení trestu použil § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu a obžalovanému za spáchaný skutok uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov, ktorý trest pre obžalovaného považoval za zákonný a primeraný. Urobil to napriek tomu, že obžalovaný v minulosti už bol právoplatne odsúdený za drogovú trestnú činnosť, napriek tomu však vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine okresný súd uloženie trestu na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby bez použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona považoval za mimoriadne prísne. Obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, keďže išlo o obzvlášť závažný zločin, zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. V nadväznosti na charakter páchanej trestnej činnosti okresný súd podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil povinne aj ochranný dohľad na tri roky. Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci ako je to uvedené vo výrokovej časti

napadnutého rozsudku, pričom ide o veci, ktoré boli od obžalovaného v čase jeho zadržania odňaté. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona súd prvého stupňa vyslovil, že vlastníkom prepadaných vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, čo do výroku o treste, ktoré prostredníctvom obhajcu odôvodnil tak, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, pretože na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku uviedol, že je vinný zo spáchania skutku a konanie oľutoval, pričom súd vyhlásenie prijal. Obžalovaný namietal, že súd pochybil pri určení druhu a výmery trestu. Správne použil § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, no prichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu. Pokiaľ súd použil § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a poukázal na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR, v tejto súvislosti poukázal na to, že v danej veci pri ukladaní trestu v rámci dohody o vine a treste by prichádzalo do úvahy uloženie trestu zníženého o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov, teda vo svetle vyššie uvedených úvah trest vo výmere 8 rokov bol podľa názoru obžalovaného neprimeraný. Vzhľadom na to navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, resp. podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci a obžalovanému uložil trest na dolnej hranici mimoriadne zníženie trestnej sadzby.

Odvolanie bolo ešte doplnené písomným podaním obžalovaného zo dňa 10.05.2020, doručené krajskému súdu dňa 19.05.2020, v ktorom uviedol, že dňa 10.02.2020 požiadal o prepustenie z väzby, o ktorom dňa 12.02.2020, č. k. 4T/111/219-656 rozhodoval Okresný súd Dunajská Streda tak, že jeho žiadosť zamietol. Voči tomuto obžalovaný podal sťažnosť, avšak odvolací súd do 10.05.2020 o nej nerozhodol. Napriek tomu, že o sťažnosti nebolo rozhodnuté okresný súd dňa 09.03.2020 vyniesol rozsudok. Považuje to za porušenie jeho práva na obhajobu a práva na súdnu ochranu.

Ďalej dal do pozornosti, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T/10/2018 bol neprávoplatne odsúdený senátom a je v tejto veci v odvolacom konaní. Dňa 09.03.2020 ho však Okresný súd Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/111/2019 odsúdil samosudkyňou k nepodmienečnému trestu vo výmere 8 rokov. Poukázal na to, že zo strany Okresného súdu Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 09.03.2020, č. k. 4T/111/2019-713 došlo k závažnému procesnému pochybeniu, keď samosudkyňa vyhlásila rozsudok, a to preto, že samosudkyňa mala trestnú vec postúpiť senátu povinne podľa § 349 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko bol neprávoplatne odsúdený senátom, preto samosudkyňa nemohla vo veci sp. zn. 4T/111/2019 meritórne rozhodnúť a už vôbec nie ako samosudkyňa. Je vylúčené aby toto konanie bolo vykonané pred samosudcom, nakoľko tomuto konaniu predchádzalo konanie na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 3T/10/2018 v senáte a bol v tomto prípade vyhlásený rozsudok.

Poukázal tiež na spôsob akým bola na neho podaná obžaloba a následné neverejné zasadnutie zo dňa 23.10.2019 o ponechaní obvineného vo väzbe po podaní obžaloby. Dňa 19.09.2019 zaslal vyšetrovateľovi Mjr. Mgr. F. I. žiadosť o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku a zároveň na neho podal námietku zaujatosti. Následne na to dňa 24.09.2019 prišiel za obžalovaným do Leopoldova za účelom vykonania úkonu - preštudovanie spisu. Pán I. mu oznámil, že jeho žiadosť a námietka prišli a postúpil ich okresnému prokurátorovi. Obžalovaný nesúhlasil s preštudovaním spisu, nakoľko nebol kompletný, pretože v ňom absentovali rozhodnutia o jeho žiadostiach a podaniach. Napriek tomu I. vykonával úkon a do zápisnice napísal, že návrhy, ktoré počas konania podal boli vykonané. Dňa 02.10.2019 mu bolo doručené upovedomenie o podaní obžaloby, v ktorom ho prokurátor JUDr. G. H. zároveň upovedomil o jeho žiadosti podľa § 210 Trestného poriadku a o námietke zaujatosti. Poukázal na to, že jeho žiadosti boli vyšetrovateľovi doručené dňa 25.09.2019, čo je klamstvo. Žiadosti zaslal dňa 19.09.2019, prijaté boli dňa 20.09.2019, a keď za ním vyšetrovateľ prišiel sám mu potvrdil doručenie žiadostí, keďže ich mal dať prokurátorovi, avšak v spise dňa 24.09.2019 takéto niečo nebolo zaznamenané. Z týchto dôvodov preštudovanie spisu a podanie obžaloby bolo teda vykonané v rozpore so zákonom.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť a podotkol, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho register trestov je uložený trest možno až mierny. Obhajca obžalovaného považoval trest naopak za neprimerane prísny. Obžalovaný zotrval na svojich prednesoch a navrhol vec vrátiť okresnému súdu, ktorý vec prejedná v senáte.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného J. X. nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného (pri výmere trestu však pochybil) a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého (v tomto prípade mierneho) trestu. Rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona ako i priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písm. m) Trestného zákona. Zároveň okresný súd správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona.

K aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného poriadku treba uviesť, že ide o možnosť a nie povinnosť pristúpiť analogicky k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok ako je tomu pri schválení dohody o vine a treste. Len samotné priznanie nie je dôvodom na aplikáciu tohto ustanovenia. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu pokiaľ okresný súd využije možnosť a aplikuje ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, t. j. mimoriadne zníži trest obžalovanému, musí si túto aplikáciu aj dostatočne odôvodniť. Aj pri schválení dohody o vine a treste je úlohou súdu prvého stupňa, aby sa zaoberal primeranosťou trestu a schválil ju (okrem iného) iba vtedy, ak trest považuje za primeraný. Okresný súd nemôže mimoriadne znížiť trest obžalovanému len preto, že sa tento k spáchaniu skutku priznal. Okresný súd musí uviesť, prečo práve trest kratšieho trvania, teda trest uložený obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom považuje za zákonný, dôvodný, primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci tak požiadavke individuálnej a generálnej prevencie.

Odvolací súd zastáva názor, že okresný súd sa dostatočne nezaoberal dôvodmi, prečo toto ustanovenie aplikoval. Je však nadbytočné pre absenciu odvolania prokurátora so závermi okresného súdu polemizovať. Odvolací súd pripomína, že obžalovaný je recidivistom, ktorý bol 9 krát súdne trestaný, a z toho 3 krát pre trestnú činnosť drogového charakteru a tak vzhľadom na osobu obžalovaného, ale i na rozsah činu, sa javí trest uložený rozsudkom súdu prvého stupňa neprimerane mierny.

Správne ale okresný súd postupoval, keď podľa 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba uviesť, že pokiaľ obžalovaný žiadal uložiť miernejší trest, a teda v podstate žiadal aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, odvolací súd v tomto prípade nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali uložiť obžalovanému ešte nižší trest, nakoľko aj súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody bol podľa názoru odvolacieho súdu príliš mierny. Keďže ale prokurátor nepodal odvolanie, nebolo možné zo strany odvolacieho súdu uložiť obžalovanému vyšší trest.

O návrhu obžalovaného na prepustenie z väzby zo dňa 10.02.2020 rozhodol okresný súd uznesením zo dňa 12.02.2020, č. k. 4T/111/2019-656 tak, že tento návrh zamietol. Následne o sťažnosti obžalovaného proti tomuto uzneseniu rozhodol krajský súd uznesením zo dňa 05.05.2020, č. k. 6Tos/52/2020-732, v ktorom zamietol sťažnosť obžalovaného. Toto uznesenie obžalovaný prevzal dňa 11.05.2020 ako to vyplýva z doručky na č. I. 734 spisu. Sťažnostný súd nemohol o tejto sťažnosti rozhodnúť skôr, nakoľko spisový materiál mu bol predložený až dňa 04.05.2020. To, že nebolo rozhodnuté o sťažnosti nezakladalo žiadnu zákonnú prekážku pre okresný súd, aby nemohol rozhodnúť rozsudkom zo dňa 09.03.2020, č. k. 4T/111/2019-713 tak ako to tvrdí obžalovaný.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

U odsúdeného v čase rozhodovania či už okresného súdu, alebo krajského súdu nešlo o situáciu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. V tomto prípade zo strany okresného súdu alebo tunajšieho súdu nemohol byť obžalovanému uložený súhrnný trest, pretože jeho zvyšné trestné konania na iných súdoch ešte neboli právoplatne skončené, teda nebol právoplatne odsúdený.

Za trestný čin podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona je možné ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 10 rokov do 15 rokov. Keďže išlo o konanie o obzvlášť závažnom zločine, za ktorý zákon neustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, správne rozhodovala samosudkyňa. A keďže neboli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu nebol dôvod, aby vec postupovala senátu podľa § 349 ods. 2 Trestného poriadku.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd po podaní obžaloby nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaným urobil vyhlásenie o vine a tento výrok sa stal tak právoplatným. Preto potom ďalšie námietky obžalovaného o nezákonom preštudovaní vyšetrovacieho spisu strácajú význam. Navyše odvolací súd zistil, že obžalovanému nebolo porušené právo na obhajobu a počas celého trestného konania mal obhajcu.

Odvolací súd nemohol obžalovanému uložiť trest vyšší, pretože prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal. A preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného J. X. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.